

عنوان مقاله:

بررسی فرآیند فردیت یونگ در قصه ی ماهی سیاه کوچولو صمدبهرنگی

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی متن‌پژوهی ادبی با عنوان نگاهی تازه به ادبیات کودک و نوجوان (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

شکوفه همتی طلب - دانشجوی رشته زبان و ادبیات فارسی دانشگاه یاسوج

یوسف نیک روز - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه یاسوج

خلاصه مقاله:

ساختار روانی شخصیت انسانها، بر اساس نظریه یونگ علاوه بر خودآگاه و ناخودآگاه فردی، تحت تاثیر افکار و رفتارهایی است که از نیاکان خود به ارث برده‌اند. این افکار و رفتارها، معمولا در میان تمام اقوام و ملل یکسان است. یونگ این مفاهیم مشترک را که در ضمیر ناخودآگاه بشر جای دارد آرکی تایپ یا کهن الگو مینامد. در میان آثار ادبی، داستانهای کودکان را میتوان بستر مناسبی برای تحلیل و بررسی عناصر آرکی تایپی به شمار آورد؛ چرا که در این نوع از داستان ها، بر جنبه های آموزشی و تربیتی تاکید ویژه ای دارند. قهرمان طی بازسازی روان خود با عناصر سازنده ی ناخودآگاه جمعی روبرو میشود و در نهایت منجر به پی بردن به حقایق درونپاش میشود و او را در رسیدن به فردیت و سلامت روان کمک میکنند. قصه ی ماهی سیاه کوچولو، در مجموعه آثار صمد بهرنگی یک قصه ی خودشناسانه است. ماهی سیاه کوچولو که نماد آرمانگرایی و آزاداندیشی است، در راه شناخت خود به فرآیند فردیت میرسد. در این مقاله ضمن تحلیل کهن الگوی فردیت، به چگونگی دست یابی شخصیت ماهی سیاه کوچولو به تفرد و سلامت روانی پرداخته و ظرفیت های تحلیل روانکاوانه در داستانهای کودکان نشان داده شده است.

کلمات کلیدی:

یونگ، کهن الگو، فرآیند فردیت، صمد بهرنگی، ماهی سیاه کوچولو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/907564>

